

Zane Gita Grase
Iecavas vidusskolas 7.a klase

Bērni uz sniega

Beidzot pienākusi ilgi gaidītā ziema. Vakar ilgstoši sniga, sniga arī naktī. Šorīt pamostoties un pieejot pie loga, biju pārsteigta, jo tas, ko redzēju aiz loga, izskatījās kā pasakā. Visapkārt bija uzsnidzis balts sniegs. Koku un krūmu zari no uzsnigušā sniega smaguma bija nolīkuši, it kā paklanoties Dabas mātei! Tik skaistā dienā būtu grēks sēdēt siltā istabā pie datora, tāpēc nolēmu izbaudīt pirmo sniegoto ziemas dienu, paņēmu fotoaparātu un devos iemūžināt skaistos dabas skatus.

Man par lielu pārsteigumu, aiz mājas stūra ābeldārzā staigāja stirnas. Mana ģimene ziemas ābolus nolasa tikai tik, cik nepieciešams pašu lietošanai, pārējo atstāj zem ābelēm, lai ziemā ar tiem varētu mieloties dažādi putni un stirnas. Ieraugot stirnas, mana sirds aiz sajūsmas salēcās. Skats, kā pasakā. Apsnigušas ābeles, zem ābelēm piecas stirnas ar lielām, baltām, pūkainām līpām. Zem ābelēm sarkani āboli, ko viņas ar priekšējām bija izkasījušas no sniega. No skaistā skata kādu brīdi stāvēju kā apburta. Pat aizmirsu, ka jāfotogrāfē. Kad attapos, bija jau par vēlu, jo viena no stirnām mani pamanīja un tramīgi aizskrēja prom, pārējās stirnas viņai sekoja.

Stāvot un apbrīnojot balto sniegu un stirnas, nepamanīju, ka turpat netālu, pie dīķa, ar sniegu spēlējās bērni. Šodien patiesi visiem bija prieks par skaisto ziemas dienu: man, stirnām, manan mazajam takselim Tarzānam un kaimiņu bērniem. Pēteris, Miķelis un mazā Anna bija nogūlušies uz sniega un ar kājām un rokām veidoja eņģeļu siluetus. Dzirdēju, ka mazā Anna prātoja par to, ka tuvojas Ziemassvētki un eņģeļi lidojot pār Latviju. Viņa gribot izveidot ļoti skaistus eņģeļus uz sniega, lai īstajiem eņģeļiem būtu prieks.

Es domāju, ka eņģeļi uz baltā, saulē vizuļojošā sniega izskatās jauki. Ne tikai tāpēc, ka tos veidoja kaimiņu bērni, bet arī tādēļ, ka tie varētu priecēt īstos eņģeļus. Kas zina, varbūt, ka šie eņģeļi iepriecinās arī kādu rūķi, kas pirms Ziemassvētkiem apstaigā viensētas un noskaidro, cik un kurās mājās dzīvo bērni.

Pēteris, Miķelis un Anna bija tik ļoti aizrāvušies, veidojot uz sniega eņģeļus, ka mani nepamanīja. Es safotogrāfēju bērnus uz sniega, kas, veidojot eņģeļus, paši izskatījās pēc baltiem, maziem eņģeļiņiem. Visu trīs bērnu apģērbs bija aplipis ar mīksto, pūkaino sniegu. Tas saulē vizuļoja, it kā būtu nokaisīts maziem, smalkiem dimantiņiem.

Šodien safotogrāfēju daudzus brīnišķīgus kadrus: kā sniega sega silda vecos ābeļu zarus, kā bērni uz sniega zīmē eņģeļus. Manuprāt, šī gada nogale Latvijai būs veiksmīga, jo eņģeļi lidos pār manu zemi. To sacīja mazā Anna, Ir tāds teiciens "no bērnu mutes Dieva ausī", tāpēc esmu pārliecināta, ka eņģeļi tiešām lidos pār manu tēvu zemi, sniegā kaisīdami prieku, labestību un mīlestību.